

Hans Brans

op zoek naar
ZUSJE

Een familievoorstelling

Haemon Pers

© Hans Brans

Weidum, 2006
hans.brans@planet.nl

*Niets uit deze uitgave mag worden
vermenigvuldigd of opgevoerd
zonder schriftelijke toestemming
vooraf.*

Auteursrechtenbureau Bredero
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
070 6409076
stichting.bredero@xs4all.nl

op zoek naar ZUSJE

Op zoek naar Zusje is een voorstelling voor jong en oud, met veel humor en fantasie, waarin droom en werkelijkheid elkaar afwisselen.

Het laat de zoektocht zien van een jong meisje naar het bestaan van een onbekend zusje. Daarvoor moet ze het geheimzinnige verleden van haar vader ontrafelen.

De sjaal van grootmoeder wijst haar de weg. Bij de eigen wijze tantes Ditje en Datje is het wel gezellig, maar als het om de minnares van haar vader gaat zitten ze Zusje meer dwars dan dat ze haar helpen.

Desondanks komt ze de mysterieuze Madame Conivera op het spoor, die - daarvan is Zusje overtuigd - Zusjes zusje gevangen houdt. De kwaadaardige, maar diep bedroefde huisbaas, de heer Zondervrouw, dreigt roet in het eten te gooien, maar gelukkig komt er hulp uit onverwachte hoek.

Alles loopt goed af, maar wel heel anders dan Zusje had gedacht.

Op zoek naar Zusje gaat over het verlangen naar een lotgenoot, naar zelfstandigheid, maar ook over de wens om te ontsnappen uit de alledaagse werkelijkheid.

De tekst biedt uitvoerders de mogelijkheid om zelf muziek in te lassen.

Hans Brans

Personages

Zusje

Pablo, vader

Moemoe, moeder

Moesje, oma

De Droommeester

Florinde / Ariadne

tante Ditje

tante Datje

Madame Conivera

De Heer Zondervrouw

Scène 1 - 't Is nacht, 't is midden in de nacht

(Nacht, iedereen slaapt: Pablo, Moemoe, de altijd-breiende Moesje en Zusje. Hun gesnurk zwelt soms aan tot een kakofonie, dan weer tot een symfonie. Ondertussen sluipt de Droommeester in het spotlicht. Hij is in het zwart gekleed, heeft een wit gezicht en witte handen en voeten. Dirigeert hij het gesnurk? Op de ijle klanken van een speeldoosmuziekje zingt hij zachtjes zijn lied.)

Droommeester Tis nacht, tis nacht, tis midden in de nacht.
Hoe zijn we hier gekomen?
In deze zee van dromen?
Tis nacht, tis nacht -
(zegt) en ik hou hier de wacht.

Tis nacht, tis nacht, tis midden in de nacht.
Tis nu niet vroeg, en ook niet laat
omdat terwijl u slaapt de klok stil staat
Tis nacht, tis nacht -
En hier ben ik de baas!

Tis nacht, tis nacht, tis midden in de nacht
u droomt nu van een boot op zee
of nee, ik neem u naar de bergen mee-
Tis nacht, tis nacht -
droom maar lekker zacht

(zegt) want ik trek aan de touwtjes

Tis nacht, tis nacht, tis midden in de nacht
droom jij wel eens vreemd of raar?
of is wat je wilt soms zomaar waar?
Tis nacht, tis nacht -
(fluistert) psst - ik heb jouw dromen in mijn macht.

Dames en heren, meisjes en koekeperen: welterusten.
Welkom in dromenland. Doe de oogjes rustig toe. Wat zegt die snoot op rij vier? "Ik wil nog niet naar bed?" Ha, ha, ha. Jij slaapt allang, net als die daar. Of dacht je dat je wakker was? Dat had je gedroomd. Je slaapt en je buurman ook. Hier slaapt iedereen. Als een bolletje wol in het mandje. *(Pablo snurkt luid.)* Nou ja, sommigen slapen meer als een houtzagerij. Hé, kan het wat zachter!? Er slapen hier mensen!

Wat? U dacht: zij daar slapen misschien, maar wij niet. Interessant. En hoe wou u dat bewijzen? Knijp rustig even in uw arm hoor. Zal ik het doen? (*Hij knijpt een toeschouwer in de arm.*) Au? Nou, ziet u wel. Zoiets idioots gebeurt toch alleen in een droom? Overdag zul je mij dat echt niet zien doen, hoor. Maar ja, dan ben ik er ook niet. Ik ben namelijk de Droommeester. Ik ben er alleen 's nachts. Dan maak ik de dromen waar van haar, van hem, van jou, of van die daar. Zal ik het laten zien? Hee, Pablo!
(*fluistert*) Dat is die dikke, de vader. (*Er klinken accordeon klanken*) Hij ligt met z'n vrouw in bed, maar ondertussen -

- Pablo Je stoort! (*Er klinken kreun en zoengeluiden*)
- Droommeester (*giechelt*) is-tie samen met Conivera onder de dekens op de trekzak aan het spelen.
- Pablo Nu deze vingers hier en die daar op die ronde knoppen.
- Conivera O ja! Ja!
- Droommeester Is het niet bij de beesten af? Dat is d'r, Conivera. Die zal je in je dromen tegenkomen. Zoent als een zuignap. Een kus van haar en ze kunnen je als een stukkie kauwgum onder het bord plakken. En als zij -
- Conivera Zeg, er zitten hier kinderen bij... Die dromen echt niet zulke dingen, hoor.
- Droommeester O nee? (*Fluistert*) Maar hij wel. En daarnaast ligt z'n vrouw. Die weet van niks! Arme Moemoe. Zo heet mammie. Omdat ze altijd moe is. Hoor je d'r ronken? Net het putje van een badkuip die langzaam leeg loopt. Even zien wat zij droomt. Moemoe! Wat droom je?
- Moemoe Ik slaap.
- Droommeester Ah kijk, daar hebben we d'r een die droomt dat ze slaapt. Vraag jij je nooit eens af wat je man doet, Moemoe?
- Moemoe Uh? Slapen.
- Droommeester Ja, ja. En overdag?

Moemoe *(reageert nog steeds slapend.)* Trekzakverkopen. Altijd weg. Met trekzakken onderweg.

Droommeester Trekzakkenverkopen, ja, ja. En als hij thuis komt is Moemoe moe van het sloven, nietwaar Moemoe? *(ze snurkt.) (Hij struikelt over een lange, gebreide sjaal, waar Moesje slapend aan zit te breien.)* Hee, kijk! Dit is mooi dromenspul. Draadjes, touwtjes, sjaaltjes - alles wat je aan elkaar kunt knopen, daar ben ik dol op. Alles waarvan je niet weet waar het vandaan komt of naar toe gaat. *(Hij volgt de sjaal tot de breiende Moesje.)* Ik leg er een knoop in en hup je hebt een droom. Maar de beste dromenbreier dat is oma Moesje. - Moesje is je droom nu eindelijk klaar?

Moesje *(Sinds Moesje een gebit heeft, heeft ze een spraakgebrek.)* Ee rech, é avreg, insteegh, ôslaa, dô laa piepn, âf laa gaan. Ee rech, é avreg, insteegh, ôslaa, dô laa piepn, âf laa gaan. Ee rech, é avreg, insteegh, ôslaa, dô laa piepn, âf laa gaan.

Droommeester *(ondertussen brabbelt Moesje zachtjes door)* Hier komt geen eind aan. Ik dacht ik geef haar iets te doen. Altijd maar in die rotrolstoel. Wat dacht je van een lekkere warme sjaal voor je kleinkind, zei ik. Goed, het is geen hemelbestormende droom. Anderen dromen dat ze vliegen, of bijna verdrinken, of beroemd worden. Moesje, wordt het niet eens tijd om hem aan je kleindochter te geven?

Moesje Ee rech, é avreg, insteegh, ôslaa, dô laa piepn, âf laa gaan.

Droommeester Hij is nou wel af. Af! A-haf!

Moesje *(driftig)* Ee rech, é avreg, insteegh, ôslaa, dô laa piepn, âf laa gaan!
(Dan zien we Zusje in haar bed.)

Zusje Zusje? Zusje?

Droommeester Ah! Mijn meesterwerk!

Zusje Waar ben je?

Droommeester *(fluistert)* Hier!

(Op een teken van de Droommeester verschijnt de schaduw van Florinde.)

Florinde Hier!

Zusje Waar dan? Ik zie je niet.

Droommeester *(fluistert)* Hier ben ik. Waar je maar wilt.

Florinde Hier ben ik. Waar je maar wilt.

Zusje Hoor jij ook steeds een echo?

Droommeester *(fluistert)* Nee ik hoor niks.

Florinde Nee ik hoor niks.

Droommeester Zusje heeft geen zusje. Zusje héét Zusje. Zusje wil een zusje. Iedere nacht. Dus heb ik haar een zusje gegeven. Precies het zusje dat ze het liefste wou. En ze heet...:

Zusje Florinde?

Droommeester Mooi hè.

Florinde *(instemmend)* Hmm.

Zusje Slaap je?

Florinde *(pauze)* Ja. *(pauze)* En jij?

Zusje *(pauze)* Ik droom.

Florinde Ik ook.

Zusje Wat droom jij?

Florinde Wat droom jij?

Zusje Dat ik met jou door een veld vol bloemen loop.

Florinde Ik ook.

Zusje De zon zet de heuvel in een gouden gloed.

Florinde Een beekje kabbelt aan de voet.

Zusje Ik tel de wolken in de waterspiegel en dan zie ik -

Florinde - jou.

Zusje Ja jou. Dat droom ik.

Florinde Dat droom ik ook.

Droommeester *(tegen publiek)* Mooi hè? Kan ik dromen bakken of niet?
(Ter bevestiging klinkt een luid gesnurk van alle slapers.)

Zusje Florinde?

Florinde: Hmm?

Zusje Wat jammer dat je niet bestaat.

Florinde Ja, hè.

Droommeester 'Niet bestaat'? Wat zullen we nou beleven?

Florinde Wil je dan zó graag een zusje hebben, Zusje?

Zusje *(snikt)* Ja Florinde, dat wil ik.

Florinde Een met wie je al je geheimen deelt?

Droommeester Je hebt een zus en ze heet Florinde.

Zusje Waar dan?

Droommeester Hier

Florinde Waar dan?

Droommeester *(fluistert)* Je moet mij napraten, niet haar

Zusje Waar? Waar ben je?

Florinde Je moet mij na- ... O, nee. Ik weet niet waar. Wil jij me zoeken?

Zusje Denk je dan dat je bestaat?

Florinde: Ik denk het haast. Als jij mij maar vindt.

Droommeester *(tegen Florinde)* Wat doe je nou, uilskuiken? Nou droomt ze dat je hier niet bent.

Florinde Het is ook zo verwarrend. Besta ik nou ja of nee?

Droommeester Wat kan mij dat schelen? Als zij het wil wel, ja.
(zucht) Ik brei er morgennacht wel weer een eind aan. De tijd begint. Het ochtendgloren gluuert door de gordijnen. Dag dromers. Ik verdwij. Vanavond fabriceer ik weer wat nieuws van uw fantasie - en van die van haar.
En nu: wakker worden maar!
(Hij haalt een enorme wekker uit zijn zak en laat hem afgaan. Direct klinken er ook allerhande wekkers bij de overige personages. Dan wordt het licht.)

Scène 2 - Ontbijt

(Moemoe komt kwiek overeind - in duster en met krulspelden in het haar - en begint druk de tafel te dekken. Ze legt zingend een schoon overhemd klaar op vaders stoel, zet het broodrom meltje klaar voor Zusje en Pablo, zet thee, enz. Ondertussen begint vanzelf de fluitketel te fluiten, kleppert de krant door de brievenbus, schieten de gordijnen open en springen de broodhammen onafgebroken uit het broodrooster.)

- Moemoe Zusje! Wakker worden! Opstaan! Naar school toe gaan!
(zingt:) De bloempjes komen uit hun knop
 en zingen fleurig van fiedeldie-dij-dop
 Sta op! Sta op, sta op, sta op. (enz.)
- Pablo, poets je je schoenen? Trek je een schoon hemd aan?
Zet je de vuilnisbak buiten?
(zingt) Het zonnetje is al uren op,
 En schijnt zijn stralen op mijn kop
 Sta op! Sta op, sta op, sta op. (enz.)
- Zusje! Wakker worden! Opstaan! Naar school toe gaan!
Waar is de kaas? Waar is de boter? En waar zijn de... - in
het rekje natuurlijk!
(zingt) Het vogeltje fluit in de boomtòp,
 En schijnt zijn stralen op mijn kop
 Sta op! Sta op, sta op, sta op. (enz.)
- Moesje! Oe-hoe! Ik heb zure zult en hoofdkaas!
Vergeet je je tanden niet mee te nemen?
- Moesje *(onzichtbaar)* Hoekank nou wegeege omme banne MIE
meejeneemme? Dakkan eemelemaal mie!
- Moemoe Ik bedoel: vergeet je niet om je tanden wèl mee te nemen?
- Moesje Omme pooiepoonie.
- Moemoe Waar was ik?
(zingt) Het vogeltje fluit in de boomtòp -
Zusje: wakker worden, opstaan, naar school toe gaan!
(Ze luistert; stilte.)
Zusje, hoe vaak moet ik nou nog zeggen: sta op?
- Zusje *(vanonder een kussen)* Nog drie-en-twintig keer mam.
- Moemoe O. Sta op, sta op, sta op. Sta op, sta -

Zusje Ja-ha. Ik ko-hom.

Pablo *(Pablo komt op, ongeschoren. Hij draagt een interlockje en een streepjes broek, waar de bretels nog los overheen hangen. In zijn hand heeft hij een grote onderbroek met rode stippen. Hij rekt zich uit, krabt zich.)*
 Oaaaa-argh! Wat een heerlijke, heerlijke, heer-lijke, hee-eer-lijke nacht heb ik gehad... Hmmmm.

(Moemoe zet de radio aan en begint moeizaam aan haar gymnastiek-oefeningen. Ondertussen kleedt Pablo zich aan: hij trekt de onderbroek over zijn broek aan, doet het colbertje binnenste-buiten over zijn interlockje, strikt een stropdas om zijn hals en zet een toupetje op zijn kale schedel. Dan hijst hij Moesje naar beneden.)

Radio Bent u allen klaar?
 We beginnen met de eerste positie. Leg beide voeten ontspannen in de nek, buig het linkeroor naar de rechterbil en daar gaan we dan.
 (vrolijk, rustig pianomuziekje.)
 En spreidt en sluit, schuif in, trek door, rek uit
 en spuit het luie zweet eruit.
 en spreidt en sluit, schuif in, trek door, rek uit
 en spuit het luie zweet eruit.
 (piano stopt)
 Uitstekend, mevrouw. Nog tien kilo te gaan.
 Nu doen we hetzelfde nog eens, maar dan andersom.
 Haak de nek ontspannen achter de kuiten en breng het rechteroorlel naar de linkeroksel.
 Daar gaan we weer.
 (piano begint weer)

Pablo Môgge moe.

Moesje Kajnieuwedeekom?

Pablo Ik moet me toch eerst even netjes aankleden.

Radio: *(kribbig)* Opletten, a!stublieft!
 (piano begint opnieuw)
 En spreidt en sluit, schuif in, trek door, rek uit
 en spuit het luie zweet eruit.
 en spreidt en sluit, schuif in, trek door, rek uit
 en spuit het luie zweet eruit.

(piano stopt)

Kijk eens aan, dat gaat soepeltjes!

(Ondertussen is ook Zusje aan tafel gaan zitten. Met een vinger likt ze uit de pindakaaspot. Verveeld slaan Zusje, Pablo en Moesje de verrichtingen van een steeds trager wordende Moemoe gade.)

Bij de volgende oefening pakt u met het linkeroog de rechterhiel en tegelijk vice versa. Maar dan natuurlijk in spiegelbeeld. Ja? Heeft u beet? Keert u zichzelf dan nu voorzichtig binnenstebuiten. Niet forceren. Vergeet u niet door te ademen? *(Moemoe kreunt)*

(piano begint weer)

En in en uit, en in en uit.

Juist, daar bent u weer.

En spreidt en sluit, schuif in, trek door, rek uit.

En uit, en uit, en uit.

Pablo *(zet de radio uit.)* En uit! Dit is toch geen gezicht.

Moemoe En dit wel soms? Je ziet er uit als een..., als een.. - trekzakverkoper.

Pablo Ik ben een trekzakverkoper.

Moemoe Dat zeg ik. Trekzakverkoper, trekzakverkoper, trekzakverkoper.

Pablo Wat is er mis met een trekzakverkoper?

Moemoe Noemt zichzelf Pablo, heet gewoon Piet.

Pablo Piet? Piet? Ken ik niet. Woont hier niet.

Zusje *(stopt haar oren dicht.)* Ophouden!!

(Men zit zwijgend aan tafel. Er volgt een gecompliceerd doorgeefspel van alle objecten die op tafel staan. Plotseling houdt dat op en kijken ze alle vier somber naar hun bord. Moesje laat een scheet. Stille.)

Zusje Vannacht droomde ik dat ik met mijn zusje -

Moemoe Zusje! Je hebt geen zusje.

Pablo Laat dat kind toch dromen.

Moesje *(tegen Pablo)* Jesuksje Ditje sei-attei da droom meberrog sei, maje suksje Datje sei-attei ka-forzellejeldwewaa weesje.

Pablo Ja moeder, dat hebben we nou al zo vaak gehoord.

Moesje Da deuntjefajou he wwe ek ass afaakoord. Tress afe koope!
(Stilte. Zusje wil opnieuw vertellen, maar ziet er van af.)

Moemoe Thee?

Zusje Nee.

Pablo Nee.

Moesje Nee.

Moemoe *(Moemoe staat op, pakt de theepot, loopt rond de tafel en giet iedereen in. Bij Pablo gekomen overweegt ze even of ze de thee over zijn hoofd of in zijn kraag zal gieten. Dan verstijft ze.)*
Nee! Nee-ee! Nee-hee!!
(De theepot valt. Pablo krijgt het in zijn kruis.)

Zusje+Moesje Wat is er?!
(dramatische muziek. Moemoe houdt iets omhoog.)

Moemoe Een haar!

Zusje Van hem?

Moemoe *(rukt het toupetje van zijn hoofd en wijst op zijn kale schedel. Schamper)*
Van hem!
Van háár!
Een haar-haar. Blond. *(ze ruikt)* Andrelon. Wij hebben Eigen Merk.

Pablo *(stilte)*
Ik -
Ik kan -

Ik kan het -

Moemoe / Moesje / Zusje: Uitleggen?

Pablo

Het was een klant.

(Zacht klinkt accordeonmuziek, die allengs gepassioneerder wordt. Pablo begint te zingen, of zing-zeggen en doet even later zelfs een soort tango, waarbij hij opgewonden zijn colbertje laat vallen.)

Ik reed door de regen. De radio speelde.

Ritmisch wreeven de ruitenwissers over het zonwerend glas.

Overall water, alles was nat en ik minderde gas.

Daar stond ze. Op 'n donderdag, zo mooi als ze was.

Blond, rond en één meter vijfentachtig.

O, wat was ze mooi, wat was ze prachtig.

Ze stond weliswaar aan de verkeerde kant

van de weg. Maar o, wat een klant, wat een klant.

Rustig draaide ik mijn raampje open.

Een zoete, roze wolk kwam op hoge hakken aangelopen.

'Waar moet u heen, zo midden in de nacht?'

'O, meneer. Ik wacht hier, ik wacht en ik wacht.

Sinds jaar en dag, iedere nacht vanaf kwart over acht.'

'Wie is nu nog op pad, behalve de rover en de landloper?'

'Ik wacht tot hij me vindt: mijn ideale trekzakverkoper.'

O, wat een klant, wat een goddelijke klant.

Trekzakverkopen doe je met gevoel, niet met verstand.

In de auto showde ik haar al mijn trekzakmodellen.

De kasten, de knoppen, de toetsen, de toeters en bellen.

'Zó houdt u hem vast. Eén hand hier, één hand daar.

Zachtjes en toch stevig. Trekken maar.'

Ik rook de kruidige dennengeur van haar haar.

'Hoort u die heerlijke, mannelijke klanken?'

'O ja!' zei ze. Hoe kan ik u ooit bedanken?'

(de muziek stopt abrupt)

Vandaar dus die haar. Het was een klant.

(Lange stilte. Allen kijken hoe Moemoe het opneemt.)

Moemoe:

'n Klant? *(Pablo knikt heftig)* O. Zo. Van die kant.

(het volgende kan eventueel gezongen worden op ijle, droevige muziek)

Ben zo moe,

zo moe, moe, moe.
Mijn rug is krom,
mijn handen beven.
Mijn voeten zijn versleten
Overall sta ik alleen voor.
Mijn meisjesjaren heb ik weggeven.
Mijn man is van mij weggedreven.
Zusje heb ik geen zusje kunnen geven.
Wat is dit nou voor leven?
Ben zo moe,
zo moe, moe, moe.

Pablo Kom, kom. Wees nou verstandig. Je weet toch dat ik van jou hou.

Ga jij nou even liggen.
Smeer ik zelf mijn boterhammen wel.
(Hij voert haar met zachte hand terug naar bed.)

Moemoe *(in tranen)* Ik ben een vleesgeworden smartlap.

Pablo Nou, nou nou. Wil je dat ik het op muziek zet?

Moemoe Kom je nog terug?

Pablo Je kent me toch, mammie Moemoe van me. Altijd thuis voor het eten. Waar is de krant? De kachel? Waar zijn m'n toffels en het biertje? Altijd kom ik thuis bij jou.

Moemoe Altijd?

Pablo Soms 'n ietsiepietsie later. Filetje hier, vergaderinkje daar. Even iets afgeven. Doe ik toch allemaal voor jou en Zusje?
(beiden af.)

(Zodra ze weg zijn storten Moesje en Zusje zich op Pablo's colbertje. Uit de zakken halen ze bossen blonden haren en talloze papiersnippers.)

Moesje *(met het haar in haar handen)* Di zij wè honde kante!

Zusje Of één hele goeie. Hier: *(leest)* 'Voor Madame Conivera.'

Moesje *(leest:)*
'Trekza Trekza aadewân, wie ismooist Trekza intlân?'

Zusje Oma! Een geheim leven!
 Hier: 'Niet vergeten: geboortedag Zusje, z.o.z.' (*draait het papiertje om,)* Wat staat hier? (*spelt*) 'V E R A? Vera?
 En hier: 'Onze liefde is hemels, muziek is ons kind'
 Wat betekent dat?

Moesje (*peinst*) Vera? Vera?

Zusje Heeft papa... Heeft papa een dochter?
 Heb ik een zusje?

Moesje Asjemou.

Pablo (*komt haastig op, grijpt zijn colbertje en loopt weg.*)
 Mammie ligt op bed, hoor. Niet wakker maken. Vooruit
 Zusje, naar school. Dag moe.

Moesje Jeverjeebohann!

Pablo Neem onderweg wel een omelet. Heb een afspraak. Tot
 vanavond!

 (*Moesje en Zusje kijken elkaar aan. In de verte klinkt een
 autodeur en wegstervende accordeonmuziek.*)

Zusje Oma Moesje. Heeft papa...?

Moesje Asjemou, asjemou. Die Pie die Pie. Ik weejut nie. Ik weejut
 nie. Voojuit! Na sgoo jij!

 (*Zusje pakt schooltas en slentert bedachtzaam af.*)

Scène 3 - De Droomshow

(Een gong slaat. Droommeester komt op, gekleed als quizmaster. Wat hij 'ziet' kan eventueel getoond worden in dia's o.i.d., als een soort stripverhaal.)

Droommeester Ah! Bedtijd! Weer een dag voorbij. Hoogste tijd, oogjes toe. Daar ben ik weer. Even kijken, wat hebben ze vandaag beleefd?
Ach, Moeder heeft weer gehuild. Guttegut, wat een verdriet. Aha, vader is betrapt en het huis uit gevluht. Die heeft de hele dag al lopen dromen, altijd hetzelfde lied.
Zo, Moesje, weer twee meter verder? Waar breit dat toch naar toe? Die breit overdag zoveel, dat ze er 's nachts niet meer mee op kan houden.
En Zusje? Hee, dat is interessant. Zusje heeft iets ontdekt - denkt ze. 'Heeft papa ergens een..? En heeft die misschien een...?' - denkt ze. O, o, o. De hele dag hoort ze die stem in haar hoofd 'Zusje, waar ben je?' Nergens anders kan ze meer aan denken. Op de fiets, tijdens de lessen, in de pauze, onder het huiswerk en bij het eten. Arm kind! Als ik Zusje nou eens.. En dat ze dan.. *(lacht)* Ja! Dan moet u wel een handje meehelpen.
(Het wordt donker) Iedereen klaar?

Koor *(Tante Ditje, Datje, Conivera en anderen. Ze klinken ergens ver van achteren, door elkaar.)* Joehoe, we zijn er klaar voor.

Droommeester *(fluistert)* Goed. Op een teken van mij geeft u Zusje zo dadelijk een stormachtig applaus. U hoeft het niet echt te menen, als het maar oprecht klinkt. Als ik zó doe, dan stopt u, ja? En als ik zó doe, dan begint u weer.. Daar gaan we.
(met luide stem of microfoon) Dames en heren. Live uit studio 101 presenteren wij u vanavond weer de... -
(plotseling veel licht en muziek)

Koor De Droomshow. De Droomshow. De Droomshow.

Droommeester De Dat-Had-Je-Gedroomd Show!

Koor Alle wat je maar kunt dromen
kan in de Droomshow uit komen
Alles wat je maar kunt wensen
wordt werkelijk, lieve mensen.

Droommeester Lieve, lieve, lieve mensen. Onze ere gast van vanavond staat al weer te trappelen in de coulissen. *(muziek)* Hier is, helemaal uit ... *(plaatsnaam waar de voorstelling speelt)* , de wereldberoemde personality, bekend van reclame en tv-Zusje!!
(Zusje komt een show-trap afgehold. Op een armgebaar van de Droommeester klinkt (echt en/of ingeblikt) applaus. Droommeester en Zusje omhelzen elkaar en gaan op een felgekleurd bankje zitten.)
 Fijn dat je even tijd vrij voor ons kon maken. Ik weet zeker dat de mensen hier in de studio en vooral de kijkers thuis dat heel erg waarderen.

(Een televisiescherm floept aan. We zien Pablo (met das en trekzak om), Moesje (met breiwerk) en Moemoe (in duster) achter de ontbijttafel gebiologeerd naar een t.v. staren.)

Vertel eens Zusje. Hoe is het nou om beroemd te zijn?

Zusje Beroemd? O ja.

Droommeester Al die mensen die je herkennen op straat. Handtekeningen uitdelen. Wat doet dat met je?

Zusje Nou.. eh..

Droommeester Wanneer is je volgende optreden?

Zusje Nou.. eh..

Droommeester Je vindt het toch niet erg dat ik je Zusje noem, hè.

Zusje Nou.. nee. Zo heet ik.

Droommeester Dat vindt ik zo heerlijk hè, dat je als Bekende Nederlander toch zo gewoon bent gebleven. Je woont zelfs nog steeds heel gewoon bij je ouders in ... *(plaatsnaam v.d. voorstelling)*.

Zusje Nou, uh... Ik ben pas dertien -

Droommeester Heerlijk dat je toch de menselijke maat niet uit het oog verloren bent. Maar Zusje, nu even alle gekheid op een stokje. We hebben je gevraagd hier te komen omdat je ondanks dat je alles hebt waar een mens maar van kan

dromen - geld, roem, een eigen huis met jacuzzi en een gelukkig gezin met twee kinderen - toch nog steeds, na al die jaren, één grote, onvervulde hartenwens hebt.

- Zusje Ja.
- Droommeester Zal ik het zeggen?
- Zusje Ja.
- Droommeester Want dit doet pijn, hè? Dit schrijnt, dit doet zeer. (*Zusje knikt. Hij pakt haar hand.*) U moet weten dames en heren dat Zusje al vijftien jaar lang -
- Zusje Dertien. Ik ben dertien.
- Droommeester - zit te wachten op haar geliefde zusje, waarmee ze zo'n ingelukkige jeugd heeft gehad, met wie ze al haar hartsgeheimen deelde en die zomaar, door onbekende oorzaak, plotseling uit haar leven werd weggerukt. Dat moet heel, heel erg geweest zijn, nietwaar Zusje?
- Zusje Nou.. uh, ik heb haar niet echt gekend hoor.
- Droommeester Woorden vinden voor de pijn, dat is het moeilijkste. Het liefst stop je het diep weg en praat je er met niemand over.
- Zusje Nou... uh. Ik hoorde eigenlijk pas gisteren aan het ontbijt dat ze bestond. Geloof ik.
- Droommeester Aan het ontbijt? Dat moet ver-schrik-ke-lijk geweest zijn, om dat na al die jaren van bange hoop - die marteling die je met niemand kon delen - om dat dan eindelijk te horen. (*hoewel ze niet huilt, geeft hij haar een zakdoek*)
- Zusje M'n moeder schrok wel ja.
- Droommeester Die wist van niks?
- Zusje Nee.
- Droommeester En je vader?
- Zusje Die dus wel ja. Want die had -

Droommeester Ik snap het. En waar is ze nu, je zusje?

Zusje Weet ik niet.

Droommeester Maar... wij weten het wel, Zusje. Maandenlang is ons Droomshowteam voor jou op zoek geweest.

Zusje En ik weet het pas sinds vanmorgen? Geloof ik.

Droommeester Wij hebben de onderste steen boven gehaald. We hebben gezocht in de woestijnen van Australië, gespeurd in de jungle van Borneo, op de toppen van de Himalaya, in de krottenwijken van Nairobi - tot in Giethoorn toe en ... - hou je vast - we hebben haar gevonden!

Zusje Echt waar? Echt waar? Waar?

Droommeester Hier! Hier is ze, Zusje. Dames en heren, hier is het zusje van Zusje: Flo-rinde!!
(muziek. Het koortje begint te zingen. Florinde komt de trap af in een avondjurk. De Droommeester geeft een applaus teken.)

Koor Het zusje van Zusje, het zusje van Zusje!
Zusje waar was je gebleven?
Zu-usje! Je ben de liefste van de hele wereld voor mij.

(De Droommeester drijft Zusje in de armen van Florinde, die een emotionele herenigingscène inzet - goed lettend op de aanwijzingen van de Droommeester)

Droommeester Dames en heren. Hier komt een droom uit. Niet alle dromen zijn bedrog, dat ziet u maar weer. Hè, ik ben er zelf helemaal van in de war, u ook? Laten wij deze twee verwante zielen even alleen.
(Zusje en Florinde nemen plaats op de bank. Zusje kan het niet goed geloven.)
Dan schakelen wij ondertussen naar dat lieflijke ...
(plaatsnaam van de opvoering), waar het onder de dekens misschien toch niet helemaal pluis is. Kijkt u even mee.

(De Droommeester stapt het volgende moment met een microfoon het tv-beeld in, waar Zusjes vader, moeder en oma met stijgende verbazing aan de ontbijttafel naar de tv hadden gekeken. Ze schrikken van zijn komst.)

Droommeester *(tegen Moemoe)* Diep van binnen wist u het? Al die jaren?

Moemoe Nou uh.. Van wat?

Droommeester Dat hij een kind had bij een ander? Dat hij u al die tijd bedroog?

Moemoe Nou uh.. In zekere zin, ja. Het kwam door die haar. Van haar. Het was niet de eerste haar hoor, maar -

Droommeester *(tegen Pablo)* Hoe heeft u dat al die jaren verborgen weten te houden?

Pablo Nou uh.. Ze wist ervan!

Droommeester *(tegen Moemoe)* Is dat zo?

Pablo Dat zegt ze net zelf.

Moemoe Nou uh. Misschien heb ik even niet opgelet. Ik ben soms zo moe en dan -

Droommeester *(tegen Pablo)* U ontkent het dus niet?

Pablo Wat?

Droommeester Die andere dochter.

Pablo O dat. Nou ja, uh..

Droommeester *(trionfantelijk)* A ha! A ha!! Het bewijs!
(Moemoe barst in tranen uit.)
Een leven vol leugens. Hoe houdt iemand dat vol?

Pablo Nou uh.. Gaat wel.

Droommeester En wie is die andere ongelukkige moeder? Waar is ze?

Moemoe Andere? Moeder?

Droommeester Een moeder blijft nooit iets bespaart.

(Moesje knikt bevestigend; Moemoe barst in tranen uit.)

Pablo Ik stap eens op. Ik moet naar een klant. *(af)*

Moemoe Pablo! Blijf!

Droommeester U ziet het. Radeloosheid, paniek en verdriet tekenen zich af op de gezichten van deze ontredderde mensen. Nu de waarheid aan het licht is gekomen - de waarheid die aan Zusje zo'n immens geluk heeft gebracht - zullen haar ouders moeten leren leven met het immense leed van deze levenslange leugen. Terug naar Studio 101.

Moesje Ee rech, é avreg, insteegh, ôslaa, dô laa piepn, âf laa gaan..

(De tv floept uit. De Droommeester komt weer terug op het toneel. Ondertussen moet Zusje steeds minder hebben van de gekunstelde intimiteit van Florinde en duwt haar van zich af.)

Florinde Maar Zusje. Ik ben het, je zusje.

Zusje Ja, dat kan ik ook wel zeggen.

Droommeester Wat is er nou weer mis?

Florinde Ze gelooft me gewoon niet.

Zusje Ze heet geeneens Vera.

Florinde Als jij er maar in gelooft, geloof ik het ook. Toch.

Droommeester Inderdaad. In dromen is altijd alles waar - totdat je wakker wordt.

Florinde *(fluistert)* Misschien moest je dat maar doen, Zusje. Wakker worden.

Droommeester Naar bed jullie, voor de wekker gaat.

Zusje *(Florinde slaat een arm om haar heen. Samen af)*
Ik ga nooit meer slapen, nooit meer slapen - tot ik haar vind.

Droommeester Dames en heren, wij van het droomshowteam wensen u nog een prettige avond. Wie weet maken we morgen úw droom waar. Dit was 'De Droomshow'. Goede nacht. Slaap zacht. *(mopperend af: 'Je kunt ze het ook nooit naar de zin maken.'* e.d. *Dan luid wekkergerinkel)*

Scène 4 - Alweer Ontbijt

(Pablo laat ergens een briefje achter en sluipt weg. Moemoe dekt in duster de tafel. Ze doet min of meer hetzelfde ritueel als in scène twee, maar dan vermoeder.)

Moemoe Zusje, wakker worden, opstaan en naar school toe gaan!
(zingt:) De bloempjes komen uit hun knop, sta op, sta op, sta op.
Pablo, trek een schoon hemd aan. En zet de vuilnisbak nog even buiten.
(zingt) De bloempjes komen uit hun knop
 en zingen van fiedeldie-dij-dop
 Sta op! Sta op, sta op, sta op. *(enz.)*
Zusje, wakker worden, opstaan en naar school toe gaan!
Waar is de kaas? Waar is de boter? En waar zijn de...

Moesje *(boven, breiend)* Int ekje tuulk. Wa-ans?

Moemoe - in het rekje natuurlijk!

Moesje Ka ienmenabedenbrèn?

Moemoe Pablo, haal jij je moeder even op?
(Ze zet de radio aan en staat klaar om haar gymnastiek-oefeningen te doen.)

Radio *(De laatste tonen van de gymnastiek piano klinken.)*
Dat was het dan weer. Tot morgen. En dan misschien iets eerder op staan. *(Ping)*
En dan nu: het nieuws.
(Moemoe probeert vruchteloos te gymnastieken op het nieuws)
Bagdad. Een zekere Achmad lag met zijn gat plat op de badmat. Zo las deze Ahmad zijn dagblad. 'T is raar, maar in Bagdad daar mag dat.
New York. Inwoners van New York eten hun soep niet langer met een fork. Men vindt dat teveel work.
Brussel. Boze boeren verklaarden zittend in de puree dat de rapen nu gaar waren. Ze zwaaiden met lof naar de minister, waarop de politie hen tot moes sloeg.
Alkmaar ... [of andere plaatsnaam waar de voorstelling speelt]

(Moemoe zet de radio uit.)

- Moemoe Pablo!
(Ze realiseert zich nu pas de genoemde plaatsnaam, herhaalt die voor zich zelf en zet vlug het toestel weer aan.)
- Radio - vertrokken met de Noorderzon.
Tot slot het weerbericht: bewolkt met bijna nergens zon, behalve in het Noorden. Daar schijnt de Noorderzon.
(ze doet hem weer uit)
- Moesje Ka ienmenabedenbrèn?! Waghiealuuën.
- Moemoe: Pablo? Pablo?
(dreigende muziek. Ze gaat naar de slaapkamer.)
- Moesje Hajoo! Kvoe-o-iemmenabedenbrèn?
(Moemoe vindt Pablo's briefje en slaakt een gil)
- Zusje *(slaperig op)* Wat schreeuwen jullie toch?
- Moesje Sgeehemelaanie! Vaagewoofiemmenabedenbrèkà!
- Moemoe *(op)* Hij is weg! Je vader is er vandoor!
- Zusje Dat is gek. En oma Moesje ook.
- Moesje Neehee. Bè no bovu. *(mompelt)* Vaag voomevjaadag mooi un stoetjeslif mè remote control..
- Moemoe *(in tranen, terwijl Zusje oma naar beneden takelt.)*
Jaren geef je alles wat je hebt.
Je ziel, je zaligheid
Je jonge, strakke lijf,
In een klap is 't allemaal voorbij.
- Zusje Echt waar?
- Moemoe *(event. zingend)*
Hij zag me niet meer staan
Een sloof achter het fornuis
Hij kwam om weer te gaan
en ik vergroeide met het huis,
Eens was moeder steunpilaar

Nu alleen nog de sigaar.

Zusje Arme mam

Moesje Amme mam. Kweedeallesvam.

Zusje Maar waar is hij dan naar toe?

Moemoe Kindje, jij vraagt nog waar?
(event. zingend)
Naar haar van die haar.
Die sloerie, je weet wel
die opgedirkte trekzakdel
Nachtenlang lag hij van haar te dromen.
Dat het zo ver heeft moeten komen.

Zusje Maar mam, hoe weet je dat nou zo zeker?

Moesje Jahoeweejedassozeek? Hebweis?

Moemoe Bewijs? Hier!
(Ze legt een briefje op tafel. Zusje en Moesje lezen het.)

Moesje Bewè?

Zusje “Ben weg.”

(Ze kijken Moemoe vragend aan)

Moemoe Achterkant.

Zusje *(draait het papier om)*
“Voor Conivera:
1. Ik tango de hele nacht met jou.
2. Vrucht van Verboden Liefde.
3. Op een onbewoond eiland.”

Moesje Asjemou noogedàv adiezo ovam ij.

Moemoe *(huilend)* Conivera..! Echt een naam voor een slet.
Dacht je dat-ie met mij de hele nacht door tango'de?
Hebben we maar één keer gedaan. Ach heden nee.
Dat was middags, bij de thee.
Ik verzwikte gelijk m'n enkel.
's Nachts houdt-ie mij alleen uit de slaap met z'n gesnurk.

Zusje, het spijt me, maar je vader is een schurk.

(Moesje gebaart dat Zusje haar moeder naar bed moet brengen.)

Zusje Arme mam. Je bent overstuur. Ga even liggen.

Moemoe Denk je, lieve kind?

Zusje Je bent moe.
(Ze brengt haar moeder naar bed)

Moemoe Ja, ik ben moe. Zo moe, zo moe.

Zusje Arme Moemoe. Ga wat slapen.

Moemoe Gaan we 't redden, Zusje? Wij tweeën?

Zusje Jawel mam. Ik ga 'm zoeken.

Moemoe Zou je dat wel doen?

Zusje Jawel mam. Laat mij maar.
(Ze stopt haar in)

Moemoe Ben je voor zessen thuis?

Zusje Ja mam.

Moemoe Neem je brood mee?

Zusje Ja mam.

Moemoe Kijk je uit voor vreemde kerels?

Zusje Ja mam. Wie zijn vreemde kerels?

Moemoe *(gaapt)* Uh.. Zonder broodtrommeltje.

Zusje Ja mam.
(Ze kust haar moeder op het voorhoofd. Die slaapt al. Ze gaat terug naar Moesje.)
Oma Moesje?

Moesje Hmm?

Zusje Wat is 'vrucht van verboden liefde'?

Moesje Noeu.. *(ze maakt ingewikkelde gebaren, komt moeilijk tot spreken.)* Sauwesweezekundakno unkleidokkerhè.

Zusje Wat zegt u?

Moesje Sauwesweezekundakno unkleidokkerhè.

Zusje Oma Moesje? Heeft u uw tanden wel in?

Moesje *(knikt ja)* Jatuu! Hoojdanie?Jeva igiss wevegeetuttetoen. Diezoovamij heezukô deneimebij tjee-enwô-ig.

Zusje Mag ik eens kijken?
(Ze staat rug zaal voor Moesje, rommelt in haar mond. Krakende en knakkende geluiden.)
Volgens mij zaten ze achterstevoren. Zeg eens wat.

Moesje *(lange stilte. Ze oefent haar gezichtsspieren. Dan articuleert ze à la Juliana.)*
Weet je zeker dat ze goed zitten? Het voelt zo raar.

Zusje Oma Moesje. Heeft mijn papa...? Heeft mijn papa... heus?

Moesje Ik begin het ook te geloven.

Zusje - nog een dochter?

Moesje Kindje, je vader was...

Zusje Ja?

Moesje Breek me de bek niet open.

Zusje Toe nou.

Moesje Je vader liep altijd met zijn hoofd in de wolken. Als jonkje was ik hem vaak kwijt. Dan liep hij achter de fanfare. Overal hoorde hij muziek, maar wist van toeten noch blazen. Hij was een dromer. Maar waarvan?

Zusje En die dame dan?

Moesje Tsja. Wie weet is zij de muze van zijn fantasie. Maar ook de grootste dromers blijven ooit haken aan het ruwe kleed van de werkelijkheid.
(*voelt aan haar tanden*) Goeie tanden, zeg.

Zusje Denkt u... Denkt u dat ze... - een dochter?

Moesje Zou zomaar kunnen. Wie weet hebben ze samen een zoon. Of een hond. Of de griep. Met Piet is niets onmogelijk.

Zusje Ik weet zeker dat ik ergens een zusje heb.

Moesje Zou zomaar kunnen. En nu?

Zusje En nu? Ik ga haar zoeken.

Moesje Wie?

Zusje Haar. Hèè!

Moesje Heel goed kindje. Waar?

Zusje Weet ik niet.

Moesje Als je nou eerst je licht eens opsteekt bij zijn zussen.

Zusje Tante Witje en tante Watje?

Moesje Tante Ditje en tante Datje. Sinds ik bij je vader inwoon heb ik mijn beide dochters niet meer gezien. Dat krijg je met dochters die het altijd beter weten.

Zusje Zou hij daar zijn?

Moesje Ze staan altijd klaar met goede raad. Dat is wel eens lastig. Maar ik heb zo'n idee dat hij zijn zussen wel wat verteld heeft over die mooie dame.

Zusje Maar hoe moet ik ze vinden?

Moesje Heel eenvoudig. Je vader deed deze das om. Als je die volgt vindt je hem vast. En z'n zussen ook.

Zusje (*zacht*) En ik de mijne.

Moesje Wat zei je?

Zusje Oma Moesje! Ik ga de grote wereld in. Ik ga! Ik ga!
(*ze volgt de sjaal*)

Moesje Wat zeg je?

Zusje Ik ben niet voor zessen thuis... !!!

Moesje (*alleen*) Nou alleen nog nieuwe oren.

Scène 5 - Das in de wind

(Zusje is buiten; ze volgt de das. Het is koud en de wind waait door haar haren.)

Zusje Ik ben weg! Weg, weg, weg!
Dag huis, dag school, dag mam
Waa maar wind, waa me tegemoet
Ik ga naar waar jij vandaan kwam
Waa maar wind
Ik ga, ik wil, ik zal, ik moet
Ik zoek zolang tot ik haar vind
Zusje, waar ben je gebleven?
Niemand houdt me tegen
Geen windkracht zeven
Geen storm en geen regen
Wat ben ik bang en vreselijk wakker
Mijn buik lijkt wel een wekker
Ik tril, maar ik zal, ik moet, ik wil
Papa, waar zit je? Zusje waar ben je?
Waa maar wind
Ik zoek zo lang tot ik ze vind.

(Elders zien we Pablo in zijn open autootje, de das om zijn hals. Van voor en van achter reiken de uiteinden tot in de coulissen. Al rijdend speelt hij op zijn trekzak. Hij heeft wind mee en de zon schijnt.)

Pablo Holadijo, Holadijee
Ik rij, ik vlieg, ik schiet, ik glij
De bomen schieten mij voorbij
De wolken reizen met mij mee
De wind waait in mijn rug
Ik ga voorlopig nog niet terug

Holadiejo, holadijee
Mijn trekzak zingt een droevig lied
maar dat hindert mij helemaal niet
Ik kan wel huilen van geluk
Mijn humeur kan niet meer stuk
want ik heb de wind in de rug
en voorlopig ga ik niet terug
Ik rij en ik rij en ik rij
langs ruisende bossen

en klaterende beken
over s'heeren wegen
en duizend huizen voorbij
o, o, wat ben ik heden blij

(Dames langs de kant wuiven hem toe, maar Pablo rijdt door)

Holadijo, holadijee
Waar gaat de reis vandaag naar toe?
Naar Tokyo of naar Timboektoe?
Ik trap 'm op zijn staart
en vlieg in volle vaart
de lucht trilt van muziek
ik zweef van piek naar piek
en in ieder stadje
wacht een ander schatje

Zo, hier linksaf.
Eerst een lekker kopje thee met een gebakje
bij zus Ditje en zus Datje.

(Hij verdwijnt. We zien Zusje weer. Ze zit onder de sneeuw.)

Zusje

Hatsjie! Hatsjie, hatsjie.
Ben ik er nou nog nie?

Volgens mij ben ik de weg verloren
en mijn neus is ook bevroren

Weet dan niemand waar die tantes wonen?
Mijn voeten willen niet meer in beweging komen

De ene is van ijzer en de andere van lood
Het duurt niet lang of ik ben bijna dood.
Mijn trommel zit ook al uren zonder brood

Wie zegt me dat ik nu niet loop te dromen?
Nee, dan was het nooit zover gekomen.

Dan schrok ik nu wel wakker in mijn warme bed.
Zusje? Papa? Help! Is er niemand die mij redt?

Niets. Ik sta er helemaal alleen voor.
Bibber, bibber, Zusje - wat nou?

Ben je bang of ril je van de kou?
Keer ik om, of ga ik door?

(Ze gaat op een bankje zitten)

Scène 6 - Tante Ditje en Tante Datje

(Aan weerskanten van het bankje waar Zusje in bevroren toestand op zit gaan twee deurtjes of gordijntjes open met links Tante Ditje en rechts Tante Datje. De tweelingzussen dragen een dienblad met thee en gebakjes en schrikken als ze Zusje zien. Onhoorbaar ruziënd gebaart tante Ditje dat de meisje weg moet en tante Datje dat ze kan blijven. Uiteindelijk zetten ze hun spullen neer en komen dichterbij.)

Ditje *(zacht)* Zeg meisje. Meisje.

Datje *(fluisterend)* Trek eens aan d'r neus.

Ditje Dat hoort niet.

Ditje Jou hoort ze ook niet.

Ditje *(iets luider)* Meisje. Oe-hoe.

Datje Oe-hoe? Heet ze zo?

Ditje Dat zeg je als je wilt dat iemand naar je luistert: oe-hoe.

Datje Oe-hoe? Dat zeg je als je 'n uil bent.

Ditje Meisje! Oe-hoe.

Datje Het is een uilskuiken.

Ditje Meisje, wat doe je op mijn bank?

Datje Jouw bank? Onze bank.

Ditje Je mag niet zomaar op iemand anders z'n bank zitten.

Datje Waar staat dat?

Ditje Heb je thuis geen bank?

Datje Jawel, ze wil er twee. Nou goed.

Ditje Meisje, dit kan niet hoor.

Datje Ze zit hier, dat zie je toch?

Ditje Zal ik haar aanraken?

Datje Linke soep.
(Ze strekken beiden hun handen uit naar Zusje. Als ze haar met de vingertoppen aanraken, springt Zusje verschrikt op.)

Zusje Wat-wie? *(ze begint hevig te hoesten. De tantes slaan op haar rug.)* Zusje? Zusje?

Datje Hoe raadt ze het zo?

Ditje Je bent de eerste die het ziet.

Datje Wij lijken volstrekt niet op elkaar.

Ditje Zeg, is zij niet van broer Piet?

Datje Piet? O, Pablo? Nou je het zeg. Ja.

Ditje Diezelfde brutale oogopslag.

Datje Datzelfde eigenwijze haar.

Zusje *(tegen Datje)* Bent u tante Ditje?

Datje Kind, hoe kom je erbij?

Ditje *(gepikeerd)* Ik ben je tante Ditje.

Datje En ik je tante Datje.

Zusje O tantetjes! Ik ben zo blij dat ik jullie gevonden heb. Oma Moesje zei dat ik naar u toe moest. Want ik had gedroomd dat ik eindelijk een zusje had, want ik wou altijd een zusje, daarom noemen ze me Zusje, maar dat was dus niet zo, ik had het wel gedroomd, maar dat was dus niet waar en nu bleek dat het wel waar is, want mijn moeder vond een haar op vaders jasje en zij van die haar is de moeder van mijn zusje, of halfzusje dan, mijn moeder weet het zeker en ik ook en al is het maar een half zusje voor mij is een halfzusje goed genoeg, beter een half ei dan tien gebakken peren in de lucht zegt mijn vader altijd, want die maakt overal een potje van -

Datje aha!

Zusje en ik vind een halfzusje heus goed genoeg hoor eerlijk waar, eerlijk waar -

Ditje aha!

Zusje - als je alles maar kunt delen met z'n tweeën, want dan ben je nooit alleen meer en ik weet zeker dat ze op me wacht en trouwens ook zeker dat ze heus werkelijk bestaat, heel, heel, heel zeker, want daarom ben ik haar gaan zoeken want mijn moeder zei na die haar -
(pauze)
- toen zei ze niet zoveel meer, ze was zó kapot omdat ze het zo zeker wist, ziet u, en ik ook, maar dat zei ik niet en toen zei oma Moesje waarom ga je niet naar tante Ditje èn naar tante Datje, want die weten met z'n tweeën zeker goede raad en dat is op zichzelf duur, maar allebei familie dus dubbel zo goedkoop, en zij weten vast wel waar mijn zoon, dus je vader, mijn vader dus, dus uw broer is, en dan weten ze vast ook wel meteen waar je zusje, halfzusje, dus is. Dus daar was ik dan.
(pauze)

Ditje Juist.

Datje Ja, ja.

Ditje *(zwijgen)* Eerst maar even een kopje thee.

Datje - met een gebakje.

Zusje Waar is ze?

Ditje&Datje Wie-ieh?

(Ze krijgt van tante Ditje een kopje thee en van tante Datje een stuk taart.)

Zusje M'n zusje?

Ditje Wat is ze groot geworden, hè? Ik weet nog dat ze zó was *(houdt een 'baby' vast)*

Datje Ze leek precies d'r vader. Ook zo'n kale kop.

Zusje En m'n vader dan. Waar is m'n vader?

Ditje&Datje Volgens mij ging hij die kant op.

(Ze wijzen ieder een andere kant op, 'corrigeren' daarna door allebei de andere kant op te wijzen en storten zich dan gegeneerd op de thee met gebak.)

Ditje Waar blijft de tijd?

Datje De tijd blijft, maar wij niet.

Zusje *(stampvoet)* Waarom zeggen jullie niks? Jullie weten vast waar hij is? Is hij bij dat mens?

Ditje Daar bemoeien wij ons liever niet mee.

Dat Daar brand ik mijn vingers niet aan.

Zusje Dan ga ik oma Moesje halen!

Ditje&Datje Nee, nee!

Ditje *(streng)* Je vader is de hort op.

Datje *(besmuikt)* Hij is er vandoor!

Ditje Je vader is een losbol, altijd geweest.

Datje Hij geniet van het leven!

Ditje Je vader heeft geen greintje fatsoen, nooit gehad.

Datje Muziek, dansen, vrouwen - altijd feest!

Ditje Je vader bedriegt zijn vrouw,

Datje Je leeft maar één keer.

Datje Zijn bloedeigen kind laat-ie barsten.

Zusje Wie? Ik? Of?

Datje *(verrukt)* Hij doet precies waar die zin in heeft!

Ditje Hij heeft overal lak aan.

Datje Hij heeft overal lak aan!

Zusje Niet waar!

Ditje O, weet jij het beter? Ben je d'r ook zo één?

Datje Is het heus? Ben je d'r ook zo één?

Zusje Hoe bedoelt u?

Ditje Poets jij wel je tanden?

Datje Zoen je al met jongens?

Ditje Veeg je wel je voeten? Hang je wel je jas op?

Datje Stook je wel eens vuurtje? Vreet jij je vol met drop?

Ditje Help je wel bejaarden? Denk je wel aan het milieu? Verbeter je de wereld?

Datje Heb je wel eens iemand bedrogen? Of wat gejat? Waar doe jij een moord voor?

Zusje Hou op, hou op!

Ditje Ja kindje, het leven bestaat niet alleen uit lusten.

Datje Nee kindje, het leven bestaat niet alleen uit lasten

Ditje *(ruziënd met haar zus)* Wat weet jij d'r van?

Datje *(idem)* Kijk jij naar je eigen.

Ditje Sloerie aan de zijlijn.

Datje Stuurman aan wal.

Ditje Would be lellebel.

Datje Diepvries dominee .

Zusje Hou op!

Ditje Wat wil zij nou weer?

Datje Wat wil jij nou weer?

Zusje *(in tranen)* Het enige wat ik wou is een zusje. Dat is toch niet verkeerd? Gewoon een zusje. Om mee te praten in het donker. Om samen op te fietsen. Om kadootjes te geven op haar verjaardag.

Ditje Maar waarom een zus?

Datje Waarom geen broer? Of een fiets? Of een iepot?

Ditje Wat heb je nou aan een zus?

Datje Zo'n zeur die de hele dag op je nek zit?

Zusje Omdat... om samen... om ... Daarom. *(stille)* En als je ruzie hebt kun je het toch weer goed maken?
(De tantes kijken elkaar verbaasd aan. Kleintjes:)
 Zusje, waar ben je?
 Wist ik maar waar haar moeder woonde.

(Ariadne komt langs, met serviesgoed op weg naar Conivera, maar de drie zien haar niet.)

Ditje Wie?

Zusje De moeder van Vera. Hoe heet ze: Coni..?

Datje Conivera?

Ditje Madame Conivera?

(De tantes huiveren)

Zusje Ja, ik had gehoopt dat u...

Ditje Gebakje?

Datje *(fluistert)* Die woont hiernaast.

Zusje Hè!? Wat? En dat zegt u nu pas?

Datje Je vroeg er niet naar.

Zusje Hiernaast? En is mijn vader...?

Ditje Daar weten wij niets van.

Datje Als-ie niet weg is, is-tie er nog.

Zusje En heeft die mevrouw -

Datje Madame.

Ditje Madame? Sloerie, Slons, Slet.

Datje Jij bent gewoon jaloers.

Zusje - ook een dochter?

(Ditje en Datje kijken elkaar aan).

Ditje Daar weten wij niets van.

Datje Dat zou zomaar kunnen .

Ditje Maar daar weten wij niks van.

Zusje En heet die toevallig... Vera?

Datje Vera? Die van Conivera? *(denkt na)*

Ditje Daar weten wij ook niets van.

Datje Je tante houdt niet van roddelen.

Ditje Wij houden niet van roddelen.

Datje Maar het schijnt -

Ditje Het schijnt dat de bovenbuurman,

Datje - dat is de huisbaas.

Ditje dat die bij die madame

Datje Conivera

Ditje - wel drie keer! En dat hij daarom.. Nou, ja ik wil er niet teveel over zeggen.

Datje Je tante houdt niet van roddelen.

Ditje Dat is ook meer iets voor grote mensen, kind.

Zusje Wat dan? Wat dan?

Ditje Dat - *(tegen publiek)* Houden jullie even de handen op de oren van die kinders?

Datje *(tegen de kinderen)* Laat ze maar! Ze vertellen het later wel!

Datje Volgens je vader... *(fluistert in Zusjes oor)*

Zusje Watte? Ik versta d'r niks van.

Ditje Meer wil ik er niet over zeggen.

Datje Je tante houdt niet van roddelen.

Zusje *(staat op)* Ik ga het zelf wel vragen.

Ditje&Datje Nee, nee, nee!! *(door elkaar)* Niet doen. Veel te gevaarlijk. Je weet niet waar je aan begint. Denk aan je vader.

Ditje Wil je dat ze jou ook in haar klauwen krijgt? Zit! *(Zusje gaat zitten, stilte)*

Datje Gebakje?

Zusje En toch ga ik. *(Ze glipt er vandoor.)*

Ditje&Datje Nee, nee, nee! *(Ze zakken weer op het bankje)*

Ditje Jouw schuld, Datje.

Datje Hoezo? Ik zei nog: gebakje?
(donker)

Scène 7 - Voet tussen de deur

(Zusje staat klappertandend voor een grote deur. De sjaal hangt om haar hals, een uiteinde hangt door de brievenbus van de deur)

Zusje Zusje, waar ben je? Waar ben je?

(Ze valt bijna om als er aan de ene kant van de sjaal getrokken wordt. Dan zie we, elders, grootmoeder in haar rolstoel. Ze trekt aan de sjaal en spreekt erin.)

Moemoe Zusje! Volg de sjaal! Volg de sjaal!

(Voorzichtig gluurt Zusje door de brievenbus. Eindelijk durft ze aan te bellen, maar behalve de bel klinkt het geraas van brekend serviesgoed. Na een stilte horen we de overslaande stem van Madame Conivera.)

Conivera Aaargh!! M'n porselein! M'n kostbaarste Sèvres-servies in duizend gruzelementen! Twintigduizend punten voor een kop-en-schotel! Veertigduizend voor het botervlootje en honderdvijfendertigduizend voor de soepterrine! Stomme trien! Mijn complete verzameling zeldzaam Chinees porselein in stukken en aan scherven. Twintig jaar sparen aan diggels. O, nee! O wee! O mij!

Ariadne: Het was de kat! Het was de kat!

Conivera: Ach wat. De kat. Krijgt die de schuld. Kan je wel, jij mispunt. Etterbak! Jij kruis op mijn graf. *(plotseling zoet)* Kom maar bij mama, lieve, zoete snoezepoes. Arme Conifoekje, hier heb je een lekker poezenkoekje. *(woest)* En jou wil ik hier nooit meer zien. Vooruit! Verdwij uit mijn ogen, misbaksel. Nee, wacht, jij kreng. Ik sluit je op in het souterrain!

Ariadne Het was de kat! *(Er vallen klappen en weer klinkt brekend serviesgoed)* Au! Dat was alweer de kat.

(Ten einde raad drukt Zusje nogmaals op de bel. In de stilte klinkt nu een BigBen-achtig geluid. We horen het langzame getik van hoge hakken in een holle gang. Piepend gaat de deur op een kier open. Poezengemaauw.)

Conivera *(zwoel)* Ja-ah?

Zusje Mevrouw.. eh, ik bedoel Madame. Ik .. uh, Ik wou...

Conivera We hebben al kinderpostzegels. Goedenavond.

(Ze sluit de piepende deur, haar voetstappen klinken weer door de gang. Na enige aarzeling drukt Zusje nogmaals op de BigBen-bel. Onmiddellijk gaat de deur open.)

Conivera Ja-ah?

Zusje Ik wou vragen of .. of.. dat u ook..

Conivera Ja, ja.

Zusje Is m'n vader hier?

Conivera Neen. Goedenavond.
(Ze wil de deur weer sluiten, maar Zusje zet snel haar voet ertussen. Ondertussen klinken toch weer de zich verwijderende voetstappen. Conivera brult naar binnen.)
 Plakken, Lijmen en inpakken!
(Heftig kattengejank. De voetstappen verwijderen zich haastig verder. Zusje probeert naar binnen te gluren, maar Conivera opent plotseling de deur. Zoet:)
 Zeg liefje, zal ik de hond even loslaten? Hij bijt tot op het bot.

Zusje Volgens mij heeft u geen hond .

Conivera Nee, da's waar. Wat kom je doen?

Zusje Ik kom - . Ik wou vragen of...

Conivera Heeft die van boven je gestuurd?

Zusje Nee. Wie?

Conivera Zeg maar dat ik er niet over peins.

Zusje Ja, mevrouw. Waarover niet?

Conivera Ik kan het niet, ik kan het niet. *(pinkt een traan weg)* Ik ben een sterke vrouw, hoor.

Zusje Jawel, mevrouw.

Conivera Zeg maar tegen hem -

Zusje Hij heeft me niet gestuurd

Conivera *(boos)* O nee? Wacht, dan stuur ik de honden.

Zusje U heeft geen honden.

Conivera O nee. Wie heeft je dan gestuurd?

Zusje Nou, m'n vader zei... Tenminste ik dacht dat op dat briefje...

Conivera Je vader?

Zusje Ja, Pablo.

Conivera Pablo jouw vader? Dus jij bent het Zusje zonder zusje?

Zusje Nou ja, eigenlijk heet-ie Piet, maar zo noemt-ie zich niet.

Conivera Piet? *(vette lach; stopt abrupt)* Heb jij het bij je?

Zusje Wat?

Conivera Nee?!

Zusje Nee. Wat?

Conivera Wat kom je dan doen?

Zusje Ik kom...- Ik wou vragen of -

Conivera Wat?

Zusje Is Vera hier?

Ariadne *(van achteren)*. Ik stop! Ik hou er mee op! *(klap van een deur)*

Conivera *(naar achteren)* Je gaat gewoon door! *(tegen Zusje)* En jij gaat er ook vandoor. Scheer je weg! Ik kan hier geen pottenkijkers gebruiken. *(Ze doet de deur dicht)*.

Zusje *(door de brievenbus, hol)* Mevrouw Conivera? *(als een echo klinkt het: 'Vera, Vera')* Vera? Vera?

(Na een korte stilte, klinkt er heftig hondengeblaf van achter de deur. Zusje schrikt en valt achterover. De deur gaat weer open. Conivera houdt een recordertje in haar hand en lacht gemeen.)

Conivera En bijten doe ik zelf wel.

Zusje Ik weet zeker dat m'n vader hier is! Dat is zijn das!

Conivera Ach. En hij heeft het altijd zo koud.*(Ze kijkt in de verte)*
Pablo! Kom terug! Je bent je das vergeten!

Zusje Waar is-tie dan?

Conivera Daar!

(Ze wijst en inderdaad zien we een tevreden Pabb ver weg in zijn autootje. Als Zusje kijkt doet Conivera gauw de deur dicht en op slot. Voetstappen klinken. Zusje bonst heftig op de deur, praat weer door de brievenbus.)

Zusje Vera! Vera! *(echo: Vera! Vera!)*
Doe open! Ik ben het, je zusje.

Pablo *(zingt)*
Holadijo, Holadijee
Ik rij, ik vlieg, ik schiet, ik glij
De bomen schieten mij voorbij
zo race ik door het ganse land
vrij en vrolijk van klant naar klant
een trekzak hier, een trekzak daar
Pablo raakt uw gevoelige snaar
ja, ja, ik heb de wind in de rug
mijn autootje rijdt vliegensvlug

Verhip, m'n sjaal!

(Hij gooit het stuur om; piepende banden. Hij verdwijnt uit het zicht. Zusje zakt huilend tegen de deur.)

Zusje Zusje..! Zusje!

(De Droommeester komt voorbij (of uit de lucht vallen): een keurig geklede heer met hoed en wandelstok.)

Droommeester Zusje! Zusje.
(Hij troost en wiegt haar in slaap)
Kom maar, kom maar terug bij mij.
Slaap zacht, lieve Zusje, slaap zacht.
Vannacht is Florinde er wel, hier, bij jou.
Ik heb een nacht besteld van duizend dromen, die nooit
ophoudt. Niemand doet de deur dicht en achter iedere deur
zit Florinde.

Zusje *(rikt)* Niet slapen. Brrr. Niet slapen. Brrr.

*(Droommeester slaat de sjaal om haar heen. Maar
nauwelijks zit-die of er wordt aan getrokken. De
Droommeester probeert terug te terugtrekken, zodat Zusje
niets merkt.)*

Moesje *(ver weg)* Zusje! Zusje. Waar is het einde van de das?
*(Zusje valt om en schrikt wakker. De Droommeester maakt
zich haastig en boos uit de voeten.)*

Zusje Vera, ik kom je halen, ik kom, wacht.
(Ze loopt tegen de deur op, krabt haar nagels stuk)
Zusje, je moet eerst terug. Wacht maar zusje, ik kom terug!

(Ze volgt de das terug en komt weer bij de tantes.)

Scène 8 - Meer thee met gebak

(Tussen de tantes, of ergens boven hen, zit de Droommeester. Voor de tantes is hij niet aanwezig, maar, als hij spreekt hoort Zusje hem wel. De tantes praten nerveus door elkaar)

Ditje Lieve kind, je bent terug.

Datje Je leeft nog!

Ditje Kopje thee?

Datje Gebakje? *(Zusje kijkt er niet naar)*

Droommeester Ik zeg nooit nee. *(hij pakt)*

Ditje Heeft die enge hond je niet opgevreten?

Datje Of heb jij de hond opgevreten?

Ditje We waren zo ongerust.

Ditje&Datje Wat een heks. Wat een teef. Wat een tang. Wat een kring.

Ditje We hebben geen oog dicht gedaan.

Datje Het was ook geen nacht.

Ditje Wat doet dat er nou toe? Het is het principe. Het was heel stout van je, Zusje.

Datje Het was moedig, maar dom. Gebakje?

Droommeester Ik zeg nooit nee. *(hij pakt)*

Ditje Waarom ga je niet naar huis?

Datje Lekker slapen.

Ditje Op tijd naar bed.

Datje Heerlijk dromen.

Droommeester Net wat ik zeg. *(likt zijn vingers af)* Hmm! Heerlijk.
(verleidelijk, tegen Zusje) Florinde wacht op je..

Zusje Nee, doe ik niet.

Ditje *(bestraffend)* Wat is ze toch eigenwijs.

Datje *(bewonderend)* Wat is ze toch eigenwijs.

Zusje Ik weet zeker dat ze daar zit. Ik heb haar gehoord, Vera. Haar eigen moeder houdt haar vast. Ze slaat haar. En m'n vader, háár vader, die is er gewoon niet. Ame Vera. Ze moet de meest vreselijke dingen doen van dat enge mens. Ik moet haar helpen, ik ga haar bevrijden.

Datje Wat een nachtmerrie.

Droommeester Veel erger: dit is echt. *(tegen Zusje)* Kom nou toch mee. Vera zit niet daar. Ze zit hier *(wijst op haar hoofd)* en ze heet Florinde, en ze wacht op de rand van je bed.

Zusje Nee, nee, nee. Ik ga niet mee.. Ze bestaat! Ze is daar. Ik moet alleen zien dat ik daar binnen kom.

Ditje Dat kan niet.

Datje Dat lukt niet.

Ditje Dat hoort niet.

Dat Dat hoort niet - maar het is wel spannend.

Ditje Datje!

Datje *(tegen Ditje)* Gebakje? *(tegen Zusje)* Maar hoe kom je daar binnen? Je hebt geen sleutel. Alleen Madame Conivera heeft een sleutel. En de huisbaas natuurlijk.

Ditje Datje!!

Zusje De huisbaas! Natuurlijk.

Ditje De Heer Zondervrouw mag niet lastig gevallen worden.

Zusje De Heer Zondervrouw?

Ditje - heeft het heel moeilijk. Problemen met personeel.
(Zusje krijgt een idee)

Datje Geen vrouw in huis.

Ditje Vroeger ramde hij vrolijk de deuren uit hun hengsels als de
 huur maar een dag te laat was. Die wist hoe het hoort.
(Zusje sluipt ongemerkt weg)

Datje *(verlekkerd)* Zo'n krachtige persoonlijkheid.

Ditje Nu slaapt hij niet meer, wast zich niet meer.

Datje Je moet 'm zien. Zo mager als een strijkplank.

Datje Eet alleen nog de kaas tussen zijn tenen.

Droommeester *(geeuwt)* Dames, wordt wakker. Ze is al weg.

Ditje Maar wat een temperament!

Datje Barstensvol temperament.

Ditje En zeer opvliegend. Dus niet doen, Zusje.

Datje Zéér opvliegend. Blijf maar lekker hier. Zusje?

Ditje Zusje?
(De tantes zien dat ze weg is.)
 Jouw schuld, Datje.

Droommeester *(slaapt al bijna)* Die komt van een koude kermis thuis.

Datje Ik zei nog: gebakje?

Droommeester Ik zeg nooit nee!
(Valt in slaap, met zijn neus in een gebakje)

Scène 9 - De Heer Zondervrouw

(Achter een enorm buro met diverse telefoons zit Meneer Zondervrouw. Hij draagt een dikke bril, heeft vet haar en een colbert met een dubbele rij knopen. Dit colbert omspant een driehoekige torso van buitengewone afmetingen. Helaas, in de loop van de scène zal de torso langzaam leeglopen. Zusje klopt aan op het moment dat meneer Zondervrouw aan het telefoneren is. Meneer Zondervrouw schreeuwt eigenlijk meer dan dat hij praat, maar met de torso ebt ook het stemvolume weg. Aan de wand hangt een rek met sleutels. Van tijd tot tijd schuift hij een papier met 'Contract' in een papierversnipperaar.)

Zondervrouw *(richt zich afwisselend tot de telefoon en tot Zusje.)*
Wat!? Nog niet binnen?
(klop op de deur) Binnen!
Dat is al lang de deur uit!
Nee, kom er maar in.
Wat? Nee..! Nee... Jawel, ja. Ja natuurlijk. Nee. Welnee.
Welja. Totaal niet.
(tegen Zusje) Wat sta je daar nou? Doe die deur dicht en ga
-

Zusje Dag meneer.

Zondervrouw Wàt zeg je?

Zusje 'Dag meneer.' Mag ik even storen?

Zondervrouw Nee, natuurlijk niet! Wat heb ik nou gezegd? Daar moet je niet over beginnen.

Zusje O. Nee meneer.

Zondervrouw Je doet precies wat ik zeg en verder houd je je mond, begrepen?

Zusje Jawel meneer.

Zondervrouw Hoezo 'dat zullen we wel zien?' Hoezo 'dat bepaal ik zelf wel'? Als iemand hier iets bepaalt *(hij wenkt zusje)* dan toch in ieder geval - wat?

Zusje Mag ik u wat vragen?

Zondervrouw - jij in ieder geval niet, nee. Wat zullen we nou beleven.
(tegen Zusje) Koffie? (Zusje schudt nee.)
 O nee? Jij zal er nog van lusten als je zo doorgaat.
(wijst op zijn kopje; tegen Zusje) Doe mij ook. Twee suiker
 geen melk.

Zusje Jawel meneer. *(Zusje loopt weg met het kopje)*

Zondervrouw Laat me niet lachen! Houd toch op. Weet je wat jij kunt
 doen? Je kunt gaan.
(tegen Zusje) Daar in de hoek.

Zusje Waar?

Zondervrouw Waar!? Ik heb het hier zwart op wit. Wanprestatie. Dit lijkt
 nergens op. Je zet hier geen voet meer over de drempel. Je
 bent ontslagen! Schoonmakers bij de vleet!
(hij legt neer).
 Sommige mensen denken dat ik er ben om hen een gunst te
 bewijzen. Als ik ergens een gloeiende hekel aan heb dan is
 het wel aan mensen die denken dat ze van mij kunnen
 profiteren!
 En wat wou jij?

Zusje Uh.. Mijn naam is Zusje en ik had gehoord van mijn tante
 Ditje en mijn tante Datje die hieronder wonen, dat u de
 huisbaas bent.

Zondervrouw Die koffie is niet te zuipen.

Zusje En ze dachten dat.. eh, dat...

Zondervrouw Jouw tantes zijn brave zussen, maar ze hebben geen flauw
 benul van wat er in de wereld te koop is.

Zusje Ze dachten dat u misschien wel een schoonmaakster kon
 gebruiken.

Zondervrouw Zo, dachten ze dat? Waarom dachten die roddeltantes dat?

Zusje Dat weet ik niet.

Zondervrouw Dat is toevallig.

Zusje Ja, want ik hoorde toevallig net dat u -

Zondervrouw Heel toevallig. En jij dacht: dat wil ik wel doen?
Hoe heet je? Waar kom je vandaan? Wat wou je verdienen?

Zusje Ik weet niet. Wat betaalt u?

Zondervrouw Betalen?! Eruit! Profiteur! Je bent ontslagen!!

(Zusje vlucht naar de deur, verzamelt haar moed.)

Zusje Ik kan best schoonmaken. Ik hoef geen geld. Ik wil helemaal niet profiteren. Ik wil alleen maar mijn zusje bevrijden! Als u niet wilt helpen ga ik wel naar de politie.

Zondervrouw Politie? Ho, wacht. Stop. Rustig. Kalm blijven. Wat zei je?
Wie wou je bevrijden?

Zusje M'n zusje. Ze wordt gevangen gehouden, in uw huis. Ik weet het zeker. Ik heb haar zelf gehoord. Ik dacht als ik daar mag schoonmaken, dan kan ik d'r misschien vinden. Dan kan ik haar redden en dan neem ik haar mee. Bovendien is het daar echt een smerboel, overal scherven en volgens mij stinkt het er ook naar katten. Of honden.

Zondervrouw Ho, wacht. Jouw zusje? Hier gevangen? Door wie?
Waarom?

Zusje Dat weet ik niet.

Zondervrouw Hoe ziet ze eruit?

Zusje Dat weet ik ook niet.

Zondervrouw Je weet niet hoe je eigen zus er uit ziet?

Zusje Het is een halfzusje. Van m'n vader. Ik bedoel haar vader is mijn vader en ik ben hem gevolgd en ik weet zeker dat ze bestond want ik droom al tien jaar van haar elke nacht, want ik mis haar zo en ik ben altijd alleen en ik wil zo graag een zusje, zo verschrikkelijk graag, en toen stond het bij mijn vader op een briefje en toen ben ik hem gevolgd, want hij heeft een - hoe heet dat als je niet genoeg van je eigen vrouw houdt? Geen plus, maar min- , min-

Zondervrouw Minnares. *(Iets breekt in hem. Zijn pak loopt langzaam leeg.)*

- Zusje Ja. Maar ik zoek het wel alleen uit. Tot ziens.
- Zondervrouw Nee, nee, wacht. Dus jij bent ook altijd alleen geweest? Overdag dacht je dat je haar zag lopen. En 's avonds in bed, dan dacht je weer aan haar, alleen aan haar. En je droomde van haar, je droomde dat je samen was en als je wakker werd, dan wist je zeker dat ze bestond, ergens. En dat zij van jou droomde. En dat je haar op een dag zou vinden. Dat er ooit een dag zou komen waarop die verschrikkelijke eenzaamheid aan stukken werd gescheurd, als een klam laken. En die droom, die hartverscheurende hoop, die houdt je in leven en die maakt je kapot, van binnen, helemaal kapot - *(hij snikt)*
- Zusje Hoe weet u dat?
- Zondervrouw Nadat mijn lieve vrouw gestorven was, belandde ik in een diep dal. Werken, zaken doen, geld verdienen, anderen de nek om draaien - dat was het enige wat me in leven hield. Maar van binnen was ik een zwart gat. Tot dat ik haar zag.
- Zusje Wie?
- Zondervrouw Anderen vinden haar zo lelijk als de nacht, maar voor mij is zij de schoonste roos uit de tuin. Helaas, ze ziet niet hoe ik verwelk als haar vurige blikken niet mijn kant uit schieten. Ik weet het: haar hart lijkt wreed en spijkerhard, maar ik zie mijn eenzame, zielige zelf alleen nog in haar ogen bestaan. En haar ogen, haar borsten, haar armen zijn zó zacht, zo zacht als een zoele zomernacht van louter zoete dromen. Haar handen halen naar mij uit als katten-klauwen. Maar voor mij zijn het poezelige pootjes van satijn. Helaas! Ze moet me niet. Ze wil me zelfs niet slaan.
- Zusje O. Wat jammer. Zal ik dan maar gaan?
(Ze wil weggaan. Komt dan terug om de snikkende meneer Zondervrouw een zakdoek te geven.)
Werken leidt misschien af, meneer. Heeft u echt geen nieuwe schoonmaakster nodig?
- Zondervrouw Je doet maar. Ik vind alles best. Daar hangen de sleutels.
- Zusje *(loopt naar een sleutelrek)* Welke is van mevrouw Conivera?

Zondervrouw *(springt als door een adder gebeten overeind. Zijn borstkas, en zijn pak, zwellen weer op.)*
Wat zei jij daar!? Welke naam werd daar genoemd?!

Zusje Coni - ? *(ze zwijgt)*

Zondervrouw Co-ni-ve-ra? Co-ni-ve-ra!! Aaaagh!

Zusje Zo heet ze. Rare naam, niet?

Zondervrouw En zij houdt jouw zus gevangen? Zij is de moeder van dat kind? Zij is de *(moet bijna overgeven bij het woord)* minnares van jouw vader!

Zusje Ik heb het niet verzonnen.

Zondervrouw Eruit! Eruit! Eruit!

Zusje Ja, ja, ik ga al.

Zondervrouw Nee, wacht. Ho, stop. Kom terug.
(Een duivels plan rijpt op zijn gezicht.)
Drie maal heeft die heks mij de deur gewezen. Al mijn dromen zijn bedrog. Al die jaren heeft ze mij belazerd met de vader van een ander. Grrr. Mijn wraak zal zoet zijn.

Zusje Zal ik morgen niet terug komen?

Zondervrouw Nee, blijf. Jij wou toch zo graag in het huis van dat mens gaan spioneren? Jij wou toch zo graag als schoonmaakster van mijn goedgelovigheid profiteren?

Zusje Nee, ik bedoel, het spijt me.

Zondervrouw Welnu, meisje. Herenbezoek is in dit pand verboden. Vraag het maar aan je tantes. Huishoudelijk reglement, lid 16sub B. Ik kan hem met gemak het gevang in laten gooien, die vader van je. En die akelige Madame Conivera zet ik daarna met katten en al op straat. Als ik kan bewijzen, dat hij daar komt en dat zij twee.. *(hij breekt een potlood)*. En daar ga jij mij bij helpen. Hier heb je de sleutel, daar staat een bezem. Ga jij daar maar eens kijken vanavond. Zien of je dat zusje vindt. Haha, het zal me benieuwen of je ook van een kouwe kermis thuis komt. Maar je komt in ieder geval niet terug zonder bewijzen van die achterbakse minnaar. Een haar, een das,

kan niet schelen wat. Als iemand zijn spullen daar herkent dan ben jij het wel.

Zusje Ik weet niet of ik dat wel wil. Ik denk dat ik dat niet durf. Mag het ook morgenavond?

Zondervrouw *(heeft ondertussen de telefoon opgepakt)* Kan je even hier komen, lieverd?
Doe je het nou al in de broek? Je hoeft niet alleen hoor. Hulp is onderweg.

Ariadne *(in de deuropening)* Ja vader?

Zondervrouw Dit arme kind hier heeft zich in haar hoofd gezet dat Madame van beneden een verstekeling herbergt. Een zus, een vent, een hondenkop. Zij zal het je wel even uitleggen. Is Madame thuis?

Ariadne Ik geloof het niet.

Zondervrouw Mooi, dan gaan jullie samen haar huis even grondig schoonmaken. *(tegen Zusje)* Morgen half acht verslag! Zal ik daarna de politie bellen?
(loopt af) Wat een dag. Wat een dag.

Zusje Dus jij bent de dochter van Meneer Zondervrouw?

Ariadne *(ze geeft Zusje een hand)* Ja, Ariadne. Hoe heet jij?

Zusje Weet ik niet meer. O ja: Zusje.

Ariadne Wat een bijzonder naam.

Zusje Ja. *(pauze)* Wat moet ik nu doen?

Ariadne Je zoekt je zusje?

Zusje Ja. *(pauze)* Arme papa, naar het gevang? *(pauze)* Wat moet ik nu doen?

Ariadne Ik wil je wel helpen. Maar je moet het zelf weten.

Zusje Ja.

(donker)

Scène 10 - In het donker zijn alle katten grauw

(Zusje en Ariadne staan voor de deur. De sjaal hangt nog in de brievenbus. Ze hebben zaklampen, bezems en emmers bij zich.)

Zusje Hier, oma's das. We zijn er bijna. Is ze thuis?

Ariadne Soms doet ze om deze tijd haar schoonheidsslaapje.

Zusje Hoe komen we dan binnen?

Ariadne Ik heb toch een sleutel.

Zusje En als ze wakker wordt?

Ariadne Die slaapt als een blok beton.

Zusje En als ze toch wakker wordt?

Ariadne Dan zeg ik dat ik nù kom schoonmaken omdat ik morgen niet kan en dat jij mijn nieuwe assistente bent.

Zusje Assistent-schoonmaakster?

Ariadne Ja. *(ze pakt een grote sleutel uit haar schort)* Klaar?

Zusje Ja. Nee. Wacht. Waarom doe je dit?

Ariadne Gewoon, spannend. En omdat ik het zielig vind voor m'n vader. Dat zij 'm steeds de deur wijst. Misschien kan ik 'm helpen. Ën om jou te helpen. Dat wil je toch?

Zusje Jawel. Alleen..

Ariadne Ben je bang?

Zusje Nee. Nou, ja. Misschien wel? *(pauze)* Maar waarvoor?

Ariadne Dat ze er niet is, je zus?

Zusje Nee! Ik weet zeker dat ze er is, pertinent. Echt.

Ariadne Als jij het zegt. Ik heb haar nooit gezien.

Zusje Alleen...

Ariadne Je vader?
Zusje Ja. Misschien is-tie wel binnen. En als het waar is dat hij en die Madame Conivera - en natuurlijk is het waar. Want Vera is hun dochter. En als jouw vader er dan achter komt, dat mijn vader.. Wie weet wat hij dan doet.

Ariadne Ja, hij is verschrikkelijk jagers. Toen mijn moeder nog leefde heeft hij eens een man die naar haar keek helemaal van onder tot boven -

Zusje *(stopt haar oren dicht)* Niet zeggen! Wat moet ik nou doen? Als ik Vera niet bevrijd, dan, dan, dan - dan wordt ze niet bevrijdt. En dan heb ik nog m'n zusje niet waar ik nou al zo verschrikkelijk lang van droom. Maar als ik het wel doe, komt m'n vader in het gevang. Wat moet ik doen? *(kleintjes)* Help.

Ariadne Je moet bij jezelf te rade gaan. Je moet luisteren naar je innerlijke stem. Wacht, ik help je wel. *(Ze gaat achter haar staan en masseert haar schouders)* Doe je ogen eens dicht. En nu ontspannen. Alles lekker slap laten hangen. La'maar hangen alles. En nu moet je luisteren. Naar een stem, binnen in je buik. *(pauze)* Hoor je al wat?

Zusje Ik hoor niks.

Ariadne Wacht maar, het komt vanzelf. *(pauze)* Hoor je nou wat?

Zusje Hij is vast niet thuis.

Ariadne Geduld. Laat het maar komen. Komt het al?

Zusje Sst. Ik hoor wat.

(De echo-stemmen van tante Ditje en tante Datje klinken van ver weg en deels door elkaar)

Ditje {Foei kind, dat kan toch niet. Denk aan je vader. Je mag je vader niet verraden.

Datje {Denk toch aan je zusje. Ze is hier. Je zou wel stom zijn, als je haar nou liet lopen.

Ariadne Wat zegt de innerlijke stem?

Zusje Ik versta het niet. Hij praat door elkaar.

Ariadne Hij praat door elkaar? Zijn het er dan twee?

Zusje Minstens.

Ditje {Wie zijn eigen vader verraad is geen dochter van zijn vader
meer.

Datje {Wie niet aan zichzelf denkt bereikt nooit wat in het leven.

Zusje Niet tegelijk. Moet ik nou wel of niet naar binnen? Eerst wel,
dan niet.

Datje Wèl - dat ben ik.

Ditje Nietes, dat ben ik.

Datje Niet waar, dat ben ik.

Ditje Nietes.

Datje Welles.

Ditje Nietes

Datje Welles.

Zusje Hou op!

Ditje Nietes, nietes, nietes.

Datje Welles, welles, welles.

Zusje Ik word gek.

Datje Zie je nou wel? Zeg ik toch: ik welles, jij nietes. We zijn het
eens.

Ditje O? Ja, ja.

Datje Wel dan, Zusje: grijp je kans. Pak wat je pakken kan. Dit is
wat je wil. Nu of nooit, zo'n zus is eenmalig. Die vind je nooit
weer. Je vader komt er wel over heen.

Ditje Nou ik! Pfuh! Verraden door zijn eigen dochter. Is dat jouw dank, na alles wat hij voor je gedaan heeft? Denk je eens in: levenslang. Alleen omdat jij..

Datje O, en hij mag de boel zeker wel verraden? Hij bedriegt zijn eigen vrouw toch ook, Zusjes moeder?

Ditje Daar gaat het nu niet om.

Datje O, nee? Waar gaat het dan wel om?

Ditje Om het principe.

Datje Principe, ja! Als hij het mag, mag zij het ook.

Ditje Dat is niet het principe.

Datje Welles.

Ditje Nietes.

(De dames vliegen elkaar zo te horen in de haren. Zusje verbergt haar handen in haar gezicht.)

Ariadne Wat zegt je innerlijke stem?

Zusje Kop dicht!!

(Stilte)

Ditje *(zacht)* We wouden alleen maar helpen.

Datje *(zacht)* Dan niet. Gebakje?

Ditje Nou graag. Hé kijk, daar heb je ons Piet ook weer.

(We horen het pruttelende geluid van Pablo's autootje en dan zijn stem.)

Pablo Hallo zus Ditje! Hallo zus Datje!

Ditje&Datje Hallo Pablo!

Zusje M'n vader! Hij is bij de tantes!

Ariadne Dan is-niet hier binnen. Gauw! Misschien kunnen we je zus vinden, zonder dat we hem hoeven te betrappen.

Zusje Ja, gauw, gauw.

(In paniek struikelen ze over elkaar en over hun spullen. Uiteindelijk lukt het Ariadne om de sleutel in het slot en de deur open te krijgen. Ze gaan naar binnen. Het wordt aardedonker.)

Zusje Waar zijn we?

Ariadne Binnen. In de hal.

Zusje Hoe zie je dat?

Ariadne Ik zie niks. Waar is de zaklamp?

Zusje Zie ik niet.

Ariadne Hier is de das!

Zusje Waar ben je?

Ariadne Hier. Au!

(Ze botsen tegen elkaar, giechelen. Dan floepen de zaklampen aan en schijnen ze van dichtbij elkaar in het gezicht.)

Zusje Hoe zei je dat je heette?

Ariadne Ariadne.

Zusje Ik vind het wel tof dat je me helpt.

Ariadne Ik ben blij dat ik hier niet alleen ben.

Zusje Ik ook. Niet dat ik bang ben hoor.

Ariadne Nee, ik ook niet.

(Plotseling klinkt woest hondengeblaf. Van schrik laten ze de zaklampen vallen. Het is weer pikkedonker.)

Zusje+Ariadne Aagh!

Ariadne Dat is Wodan, de kat.

Zusje Is dat de kat?

Ariadne Ze heeft een kat, die kan blaffen als een hond. Hier poes, kom maar. Ik heb een stukje visstick voor je meegenomen.

(We horen gemauw en gesmak.)

Zusje Het is dat ik het niet zie, anders zou ik m'n ogen niet geloven. Waar is die zaklamp nou?

Ariadne Wacht even. *(Ze kruipen over de vloer.)* Hier!
(Ze botsen weer met hun hoofden tegen elkaar. Een zaklamp gaat aan.)

Zusje+Ariadne Au! *(De zaklamp gaat heel langzaam uit.)*

Zusje Jasses. De batterijen zijn op.

Ariadne Verderop is vast wel ergens een lichtknopje.

Zusje Welke kant op?

Ariadne Tja. Weet je wat. We volgen gewoon de das! Hier! Hou mij maar vast.
(Ze schuifelen in het donker)
Droom jij wel eens dat je blind bent?

Zusje Nee, ik droom alleen van m'n zusje. Dat ik haar weer zie.

Ariadne Ik droom wel eens dat ik in een kast zit opgesloten. Een kast in een heel groot huis, ergens. Waar niemand me hoort, en waar het nooit meer licht wordt.

Zusje Wat akelig. Zoiets kan ik me gewoon niet voorstellen.

Ariadne Maar dan ineens, dan valt er wat -
(Een bord valt en breekt in stukken.)
- in die kast.

Zusje Wat was dat?
(stilte)

Waar zijn we?

Ariadne Bij het uiteinde van de das. Hij is op.

Zusje Dan moet het hier zijn! Zusje? Vera? *(pauze)* Ik hoor niks. Was er nou maar licht.

Ariadne Wacht, hier staat een kandelaar.

Zusje Wat hebben we daar nou aan? We hebben toch geen lucifers?

Ariadne Dat had je gedacht. Ik ga nooit van huis zonder lucifers *(ze steekt een lucifer af)* en zonder vissticks *(ze steekt de kaarsen van de kandelaar aan.)*

(Ze staan midden in een grote kast, met aan drie kanten planken. Overal ligt kapot serviesgoed. Op de stapel scherven op de grond ligt het uiteinde van de das.)

Zusje Wat is dit? Allemaal scherven.

Ariadne Maar hier was ik eerder. Toen ik de soepterrine liet vallen van Madame Conivera.

Zusje En waar is Vera? Waar is Vera?

Ariadne Kijk eens! Dit is een kast. Met twee deuren.

Zusje Hè? Hoe komen we hier dan in?

Ariadne *(Ze voelt aan de deuren. Ze zitten dicht.)* Hoe komen we hieruit?

Scène 11 - Conivera's droom

(Zusje en Ariadne horen vanuit de porseleinkast luid gesnurk. Het is Conivera. We zien haar na een tijdje in het halfduister op een bed liggen. Ze heeft een wit crème-masker met komkommerschijfjes op.)

Conivera *(bibberend)* Brrr, brr, brr.

Ariadne Sst. Ik hoor wat.

Conivera Mijn benen zijn bevroren. Mijn bed is koud, mijn kachel zonder hout. Mijn hart ligt in de diepvries.

Zusje Ze is wakker! Wat doen we nu?

Conivera Iedereen ligt te bakken aan het strand, maar zelfs in augustus is het in mijn huis januari.

Ariadne Nee, ze droomt.

Zusje Waarvan?

Droommeester *(overdreven vrolijk)* Mijn lief Coniveraatje. Hier ben ik weer. Wat zit je hier nu eenzaam en alleen te kleumen en te kniezen?

Ariadne Wie is dat?

Zusje De Droommeester. Die regelt alles voor je in je dromen.

Droommeester Zal ik bezoek voor je regelen? Of muziek? Een leuke meneer? Een beetje sjansen?

Zusje Zie je wel. Die is niet te vertrouwen. Die doet alles wat je wilt.

Ariadne O jee, bezoek. Misschien droomt ze van je vader.

Zusje Of van de jouwe. Wat moeten we doen?

Ariadne We wachten tot ze uit de droom is. *(de bel klinkt, zachtjes, lief)* Daar is het bezoek al.

(Pablo en De Heer Zondervrouw komen op, geheel in het wit, of een anderszins irreële verschijning, en met een identiek tuiltje bloemen in de hand.)

Droommeester Deze kant uit heren. Mevrouw is in gespannen verwachting.

Pablo *(presenteert het ruikertje)* Madame, hier ben ik dan.

Zondervrouw *(presenteert het ruikertje)* Madame, hier ben ik dan.

Conivera Ooh! Twéé heren! Ik krijg het er nu al warm van.

Pablo Madame, mag ik mijn hart aan uw voeten leggen?

Zondervrouw Madame, mag ik mijn hart aan uw voeten leggen?

Conivera Ooh! Jah! Gôh! Twee harten aan mijn voeten!

Pablo Mijnheer!

Zondervrouw Mijnheer!

Pablo Kunt u niets originelers bedenken?

Zondervrouw Kunt u niet... - weggaan. Ik was eerst.

Pablo Nou wordt-ie mooi! Ga jij weg, met dat snertbosje van je!

Zondervrouw Snertbosje? Snertbosje? Heb jij dat fluttuiltje van jou wel eens bekeken?

Conivera Heren, heren! Toe nou! Kom gezellig hier zitten en geef Conivera een... hmm - zoen.

Pablo Hmm m..

Zondervrouw Hmm m..

(Ze komen aarzelend dichterbij, houden elkaar goed in de gaten.)

Pablo Op de wang of op de mond?

Conivera Eerst maar op de wang. Ik heb een wang voor iedere heer.

(Ze geven tegelijk een zoen, voorzichtig, ieder op 'n wang. Proeven goedkeurend een komkommerschijfje. Het smaakt naar meer.)

Zondervrouw Ze heeft ook twee lippen.

(De heren proberen iets moeilijks dat niet lukt. Ze zitten elkaar gaandeweg meer dwars.)

Droommeester Dit kan zo niet langer. *(tot de zaal)* Zijn hier ook grote mensen in de zaal? Kinderen, houden jullie even jullie handen voor hun ogen, want dit is niet geschikt voor kijkertjes boven de vijftien.

Conivera *(kan zich nauwelijks overeind houden tussen de zoenende en vechtende heren)* Mijn heren, mijn heren!

Droommeester Conivera, je moet een keer kiezen. Je bent nu bijna zo oud als Sinterklaas. Ieder schoonheidsslaapje kom ik bij je langs, ik luister naar je wensen, ik vervul ze allemaal, maar op een dag moet je kiezen.

Ariadne Volgens mij heeft je vader in het echt niks met haar, Zusje. En met de mijne ook niet. Ze droomt er alleen maar van.

Zusje Maar Vera dan?

Zondervrouw *(houdt abrupt op.)* Mijnheer, zo gaat het niet langer. Wij nemen het heft in eigen hand. Gaat u in die hoek staan en ik in deze. We nemen een aanloop en wie haar het eerst heeft mag haar houden.

Pablo Ik neem uw aanbod aan. *(loopt naar een hoek)* Eindelijk bedenkt-ie zelf iets wat.

Conivera Mij wordt niks gevraagd.

Pablo Madame?

Zondervrouw Madame?

Conivera Nee, ga gerust uw gang. *(tegen zichzelf)* Kiezen kan ik niet. De een, de ander, allebei of geen van twee? Het lot redt zich er maar mee.

Zondervrouw Op uw plaatsen? Klaar?

(Een luide, doordringende deurbel gaat. Hard licht floept aan. De heren verdwijnen schielijk. Ook de droommeester lost op.)

Droommeester Tot morgen dan maar weer.

Scène 12 - De ene na de andere ontmaskering

Conivera *(wordt wakker)* Waar zijn ze? Waar zijn ze? Waar ben ik?

Ariadne *(de kastdeur kan ineens open.)* Ze is wakker. Er is iemand aan de deur. We moeten hier weg. Zo meteen worden we betrap!

Zusje Ik heb geen zusje! Ik heb geen zusje! Ik heb geen zusje!

Conivera Wie is daar?

Ariadne Ssst!

(De bel klinkt weer)

Conivera Ja, ja, ik kom er aan.

(Ze sloft richting voordeur. De meisjes komen uit hun hok.)

Ariadne We kunnen niet door de voordeur.

(De bel klinkt weer)

Zusje Geen Vera, geen zus, niks, helemaal niente nada nop. Niet eens zo'n klein kruimeltje zus.

Ariadne Daar vinden we later wel wat op. Kom vlug, we moeten ons nou verstoppen. *(Ze verdwijnen achter de bank of iets dergelijks.)*

Conivera *(af)* Jaha, ik kan niet heksen.

Zusje *(komt weer boven de bank uit.)* Alles, allemaal, helemaal, totaal voor niks!

Ariadne *(trekt haar naar beneden.)* Toe nou, Zusje. Alsjeblieft.

Conivera *(af)* O, bent u het?

Ariadne Dat is vast je vader.

Zusje Anders de jouwe wel.

En in 't verschiet kwijnt de liefste weg in peilloos
diep verdriet.

(even hapert de muziek, maar gaat dan door.)

Nee, die vinger op die knop.

*(Hij wordt bij zijn aanwijzingen gehinderd door de meisje
achter de bank)*

Schuif eens even op.

*(Ineens ziet hij de meisjes die dadelijk beiden een vinger
voor hun getuite lippen houden, ten teken dat hij hen niet
moet verraden. Pablo verstijft, maar Conivera speelt door,
totdat opnieuw de bel klinkt)*

Conivera De bel gaat.

Pablo O?

(De Heer Zondervrouw stormt de kamer binnen.)

Zondervrouw Madame u bent erbij. En wel gloeiend. En u ook: eruit,
verdwyn, ga heen! Denkt u dat ik dit kan tolereren in mijn
huis? Mij moet u niet, maar wel met deze flapdrol
aanpappen, deze zak vol lucht.

Conivera Hoe komt u hierbinnen?

Zondervrouw Ik ben de meisjes gevolgd. Ik bedoel, de deur stond open.
Dus ik was zo vrij...

Conivera Welke meisjes?

Zusje *(springt te voorschijn)* Het is helemaal niet waar. Mijn vader
heeft niks met haar. Hij houdt alleen van muziek en ik heb
niet eens een zusje.

Conivera Waar komen jullie vandaan?

Ariadne Eh.. nou, de deur stond toevallig open en mijn vader dacht
dat..

Zondervrouw Doet er niet toe. Wat zei ik? O ja: Eruit!

Pablo Ik? Hoezo?

Ariadne Pap, je bent gewoon jaloers.

Zondervrouw Ik? Hoezo?

Conivera Je bent jaloers en bot en lomp en als je maar niet zo lomp en bot en jaloers was dan.., dan..., nou dan was je een heel andere vent.

Zondervrouw Meent u dat nou?
(De bel gaat)

Conivera De bel gaat.
(Onmiddellijk stormt Moemoe binnen, de tantes Ditje en Datje in haar kielzog.)

Moemoe Aha. Je bent er gloeiend bij, Piet.

Pablo O jee. Daar zijn we weer.

Conivera Hoe komt u hier...

Ditje Ja kijk, de deur stond toevallig open, dus m'n zus dacht...

Datje Ga je lekker, broer?

Zusje *(bestraffend)* Mama! Het is helemaal niet waar! Je hebt van alles bij elkaar gefantaseerd. Geloof toch niet meteen altijd alles wat je denkt dat misschien waar is! Omdat je bang bent dat het misschien wel waar zou kunnen zijn.

Zondervrouw *(mompelt)* Je bent ontslagen.

Zusje Of omdat je graag wil dat het waar is. Waarom kijken jullie niet eens uit je doppen om te zien wat er echt werkelijk aan de hand is?

Pablo Wat is er dan aan de hand?

Zusje Er is gewoon helemaal niks aan de hand! Helemaal niks!

Moemoe Helemaal niks?

Zusje Nee. En ik heb geen zusje.

Allen *(behalve de meisjes; tegelijk)* Geen zus?

Zusje Nee. Geen zus.

(Terwijl de rest verward met en door elkaar praat, legt Ariadne een arm om Zusjes schouder. Dan komt Moesje op.)

Moemoe Goedenavond.

Conivera De deur stond toevallig open..?

Moesje Ik mis mijn das. Het begin had ik wel, maar het eind is zoek. Heeft iemand misschien het einde gevonden?

Zusje Ja, oma. Hier is het.

Moesje En kindje? Hoe was het?

Zusje Anders dan ik dacht.

Moesje Dat dacht ik wel. Dat is eigenlijk altijd zo.

Zusje Hoezo?

Moesje Nou kijk. Als je niet zo goed zoekt vind je nog wel eens wat je kwijt was. Maar als je heel goed zoekt, vind je eigenlijk altijd wat anders.

(Daar moet iedereen even over nadenken. Conivera en de Heer Zondervrouw bekijken elkaar met een schuin oog.)

Ariadne Mevrouw? Mag ik u wat vragen?

Moesje En wie is dat?

Zusje Dat is een vriendin, oma, Ariadne.

Ariadne Weet u ook hoe Zusje eigenlijk heet?

Pablo+Moemoe *(door elkaar mompelend)* Ja, wat was het ook alweer? Hoe heette ze nou? Was 'n mooie naam. Heb 't geweten. Ben 't vergeten.

Pablo Ik had het ergens op geschreven.

Moesje Jawel. Ik heb het hier een briefje.

(ze frommelt het papiertje uit haar kleren.)

Dat vond ik laatst, maar toen kon ik er niet op komen.

Dit is haar echte naam: Vera.

Ariadne+Zusje Vera!?

Pablo+Moemoe *(door elkaar mompelend)*

Ja, da's waar. Vera. Eigenaardig. Raar, maar waar, Vera.

Dat was het.

Ariadne Dus daar was je al die tijd naar op zoek, Vera: naar jezelf.

Zusje Ja. En toen vond ik jou.

(De meisjes omhelzen elkaar. Muziek, dansen. Langzaam wordt het donker.

Plotseling licht. Muziek stopt en iedereen bevriest in zijn houding.)

Droommeester En jullie dachten dat dit echt was? Hahaha. Dat weet je maar nooit! Dat weet je maar nooit...!

(Wekkers en bellen gaan. Donker.)

EINDE